

Scénář k rozhlasové reportáži - MUDr. Jaroslav Franěk

Název: Doktor v přestrojení

Autorský tým: Petr Franěk, Kateřina Válková, Thu Huyen Phamová

Pedagogické vedení: Mgr. Alena Knotková

Škola: Gymnázium a SOŠ dr. V. Šmejkal

1. Úvod – představení pamětníka

Doktor, otec, sběratel. MUDr. Jaroslav Franěk se jakožto student zúčastnil okupační stávky na škole v Praze během Sametové revoluce.

Pamětník 7 s

a. 9:27 - 9:34 - Proč na medicínu

„Nakonec jsem já šel na medicínu, jen protože tam šlo nejvíc lidí ze třídy. Zvláštní důvod.“

2. Začátek revoluce

Pamětník 37 s

a. 36:49–36:54 - Začátek revoluce

„No tam potom byla ta revoluce, ve třetáku.“

b. 37:00–37:16 - Průvod

„Jak jsme dojížděli do Prahy z Ústí každej tejden, tak v pátek odpoledne byl právě ten druhý pochod, co byl z Albertova do Prahy. To byl schválenej ten průvod.“

c. 37:27–37:29 - nám prostě jede vlak

„Nám prostě jel vlak jako.“

d. 38:01–38:15 - odešli + zjistit doma

„Když se stálo takhle, to čelo průvodu bylo už nad Národní, tak my jsme takhle odešli tou, Celetná se jmenuje ta ulice(?) a šli jsme na nádraží. Takže jsme se to dozvěděli až když jsme dorazili do Ústí.“

3. Zjistil doma + reakce

Jakmile se doktor Franěk a jeho přátelé dozvěděli, co se v Praze událo, ihned se chtěli vrátit zpět a být všeho součástí.

Pamětník 37 s

a. 38:38–38:53 - utekl

„Naši mě nechtěli tenkrát pustit, protože oni si to zažili v šedesátým osmým a prostě říkali: ‚To dopadne zase blbě. To bude akorát malér, vyhoděj vás ze školy‘ a tohleto. Musel jsem v podstatě utýct jako odsud, abych tam odjel.“

b. 39:03–39:25 - milice

Jsme měli všichni tam strach jako ze začátku, protože oni se tam v Praze všude objevili ty lidový milice, a protože to byla studentská stávka, tak se tam prostě objevili především u těch škol prostě takže. Oni většinou nic nedělali. Jen tam stáli a tu a tam prostě, když někdo měl náladu z nich, tak začal nás kontrolovat prostě, ale spíš nás provokovali.

4. Málo lidí

Mnoho lidí mělo strach a už se na univerzitu po víkendu nevrátilo, ale i tak se v pondělí naplnila s 250 lidmi celá přednášková místnost a vznikl stávkový výbor.

Pamětník 12 s

a. 41:15–41:27 - stávkový výbor

„Se nebude chodit teda do školy, že to bylo zvolený centrálně jako ta okupační stávka, takže všichni bychom měli bejt v té posluchárně.“

5. “Nevídané hosty”

A kdo by čekal, že se na takové akci objeví takoví neobyčejní hosté.

Pamětník 29 s

a. 51:02–51:06 +/- 51:42–51:47 - Klaus a Zeman

„Tak tam přišel Václav Klaus a Miloš Zeman.“

+

„Oni takhle obcházeli právě ne jenom ty studenty ale i prostě některý ty podniky a dělali besedy.“

b. 43:20–43:40 - strach -> brašny jako převlek

„Jako z toho, že by nás mohli vyhodit ze školy, to byla docela reálná možnost jako, takže jsme měli strach, takže právě proto jsme tenkrát vymysleli to, že ti, co chtěli jít na tu demonstraci, tak jsme si ve škole našli někde ve skladu ty zdravotnické brašny.“

6. Přestrojení

Ve zdravotnických brašnách sice toho moc nebylo, ale skvěle posloužily jako součást přestrojení. Díky této kamufláži se mohli zúčastnit revoluce.

Pamětník 51 s

a. 44:03–44:05 +/- 44:16–44:24 - zasahoval jsem

„Ale zasahoval jsem. Zasahoval jsem.“

+

„A ona: ‚A nemáte něco na bolení hlavy?‘ To my říkali: ‚Tak to my nemáme‘, ale já jsem říkal: ‚Já mám‘, a dával jsem jí ze svýho, co jsem měl v kapse.“

b. 46:23–46:54 +/- 47:00–47:10 - radost lidí + Karel Gott

„Ty začátky byly krásný. To nadšení bylo neuvěřitelný. Prostě ten, když jsme chodili do toho města, tak ti lidi opravdu prostě měli, jim svítily ty oči, a když prostě svítili

zapalovačem nebo cinkali klíčema, tak prostě to bylo, to mělo takový energie neuvěřitelný, že jsem si říkal tohleto to nemůžeme prohrát. Prostě jsem říkal to nemůžeme prohrát. A byl jsem si jistej, až prostě Karel Gott podepsal tenkrát ty papíry jako, protože ten byl jedinej umělec, kterej to v šedesátým osmým to nepodepsal.“

+

„Když to podepsal, tak jsme říkali: „Už to máme v suchu,“ jako. Ten to nepodepíše, kdyby si nebyl jistej, že to dopadne dobře. A bylo to tak jako.“

7. Moto

Nakonec se ptáme pana doktora Jaroslava Fraňka na to, co by vzkázal mladým lidem.

Pamětník 6 s

a. 1:05:58 - 1:06:04 - Moto

„Aby dělali to, co chtěj a to dělali ale teď jako, by nic neodkládali.“